

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. Варна , 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на единадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20203100901280 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по предявени от **М. Т. ИГН.**, ЕГН *****, с адрес ***, срещу ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Джеймс Баучер 87, кумулативно обективно съединени **искове с правно основание чл.432, ал.1 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД** за заплащане на сумата от **50 000лв.** обезщетение за претърпени **неимуществени вреди**, изразяващи се в психически и физически болки и страдания от получени при ПТП травми - контузия на главата, контузия на лявото коляно, травматичен оток на лявото коляно, счупване на лява подбедрица, ведно със законната лихва, считано от 12.12.2019г. до окончателното изплащане, както и на сумата от **3035лв.** обезщетение за **имуществени вреди**, изразяващи се в разходи, направени за лечение и възстановяване, ведно със законната лихва, считано от 25.09.2020г., до окончателното изплащане, при твърдение всички вреди да са претърпени в резултат на ПТП, настъпило на 12.12.2019г. по вина на водача А.В.Ф., ЕГН *****, управлявала л.а. „****” с рег. №***, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника.

В исковата молба се твърди, че на 12.12.2019г., в гр. Варна, А.Ф., при управление на л.а. „****” с рег. №***, нарушила правилата за движение – чл.119, ал.1 и 4 ЗДвП и по непредпазливост причинила на ищцата гореописаните травматични увреждания. За ПТП бил съставен констативен протокол с пострадали лица. Било образувано НОХД 1346/2020г. на РС – Варна, което приключило със споразумение, по силата на което А.Ф. била призната за виновна за процесното ПТП. Сочи се, че в болничното заведение, по време на лечението, ищцата се е нуждаела от придружител, като роднини и приятели се редували да я обгрижват. Поради силните болки в левия крак, през по-голямата част от болничния ѝ престой, се налагало да ѝ дават допълнително болкоуспокояващи. След изписване от болницата,

трябвало да продължи лечението си, тъй като все още изпитвала болки. Благодарение на рехабилитатор, постепенно започнала да се движи по малко и да координира движенията си и към момента продължава да се подлага на процедури. Всеки разговор ѝ коствал огромни усилия и главоболие и я връщал към преживения ужас. Имала безсъние и все още изпитва силни болки в главата, получава пристъпи на паника. Когато се наложи да пътува в автомобил и да преминава по пешеходна пътека, изпитва чувство на безпокойство. Сочи се, че ищцата все още не може свободно да движи тялото си, болките не са отшумели напълно и се придвижва с патерица. В уточняваща молба от 03.12.2020г. излага подробен списък на разходите, направени за лечение и възстановяване. Твърди се, че претенцията към застрахователя е получена на 04.08.2020г., но отговор не е получен. В уточняващата си молба ищецът твърди, че виновният водач е следвало да уведоми в 7-дневен срок от настъпване на ПТП застрахователя, поради което ищецът счита, че лихва се дължи от датата на настъпване на ПТП. Моли се за уважаване на предявените искове и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 367 ГПК, **ответникът ЗД „Бул Инс” АД, е депозирал отговор на исковата молба**, с който оспорва исковете по основание и размер. Счита, че с оглед настъпилите травматични увреждания, установени с представената медицинска документация, справедливата сума за обезщетение, без да се отчита съпричиняване, следва да бъде по-малка - до 30 000лв. Прави в евентуалност **възражение за съпричиняване** с правна квалификация чл.51, ал.2 ЗЗД, с твърдение, че пострадалата не е направила необходимото да избегне удара при наличие на обективна възможност за това, не се е съобразила с посоката и скоростта на приближаващото я МПС и не е изпълнила задълженията си по чл.32 ЗДвП, чл.113 ЗДвП и чл.114 ЗДвП. Оспорва се като неоснователна претенцията за лихва от датата на ПТП, като се поддържа, че не е съобразена с чл.380 КЗ и чл.497 КЗ. Оспорва се претенцията за имуществени вреди, като се счита, че нямат пряка връзка с процесния инцидент. Предвид сключеното споразумение по НОХД, ответникът не оспорва извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК ищецът е депозирал **допълнителна искова молба**, с която оспорва направеното възражение за съпричиняване. Твърди, че от материалите по воденото наказателно производство, е видно че не е налице съпричиняване. Сочи, че съпричиняването е важно при индивидуализиране на наказанието, поради което е предмет на изследване в наказателното производство. Счита се, че исковете са доказани по основание и размер, съобразени с трайната съдебна практика и социално-икономическата обстановка в страната.

В срока по чл.373, ал.1 ГПК, ответникът е депозирал **допълнителен отговор на исковата молба**, с който заявява, че поддържа направените с отговора на исковата молба възражения. Възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

В открито съдебно заседание страните поддържат наведените твърдения и възражения и претендират разноски.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено **от фактическа страна** следното:

Приети са с доклада по делото за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че на 12.12.2019г. е настъпило твърдяното в исковата молба пътно-транспортно произшествие, за което с влязло в сила споразумение по НОХД 1346/2020г. по описа на РС – Варна, А.В.Ф. е призната за виновна, че по непредпазливост е причинила средна телесна повреда на М. Т. ИГН.; наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на ПТП по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество за л.а. „***“ с рег. №***. Посочените обстоятелства се установяват и от ангажираните по делото писмени доказателства.

Приобщено е НОХД №1346/2020г. по описа на РС – Варна, ведно с ДП №530/2019г. по описа на СПП при ОД на МВР – Варна.

В подкрепа на твърдението си, че е отправила застрахователна претенция до ответника, ищцата е представила писмено искане до застрахователя, прието на л.17 от делото, и товарителница на куриерска фирма „Спиди“ за изпращане на пратка, съдържаща документи с отбелязване, че пратката е получена от ЗД „Бул Инс“ АД на 04.08.2020г. /л.88/.

Приобщена е на л.22 епикриза от 20.12.2019г. на М.И., издадена от МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, Клиника по ортопедия и травматология, в която е отразена диагноза „множество счупвания на подбедрицата, закрыта вляво“, както и че е извършена операция на 13.12.2019г.

В амбулаторен лист за преглед от 02.09.2020г. на М.И. е посочено в анамнеза, че пациентът се оплаква от болки и ограничени движения на ляво коляно и в момента на прегледа е с оток в областта на ляв глезен.

На л.24-37 от делото са приобщени фактури и фискални бонове за закупуване на медицински изделия, заплащане на услуги, прегледи и медикаменти на обща стойност 3035.31лв., както следва: фактура №0000036651/ 16.12.2019г. , ведно с фискален бон №0002558 и талон за медицинско изделие на стойност 1450,00лв. за Заключваща плака проксимална тибия; фактура №1800003040/ 19.12.2019г. , ведно с фискален бон №008537 на стойност 250,00лв. за комбиниран стол за баня и тоалет Етак Суифт; фактура №0000000397 / 21.01.2020г. , ведно с фискален бон №000254 на стойност 100,00лв. за Асистенция от дома, Транспорт в двете посоки, Асистенция в болница; фактура №0000000398 / 23.01.2020г., ведно с фискален бон №000256 на стойност 100,00лв. за Асистенция от дома, Транспорт в двете посоки, Асистенция в болница; фактура №0000000406 / 01.06.2020г., ведно с Фискален

бон №000384 на стойност 300,00лв. за Асистенция от дома, Транспорт в двете посоки, Асистенция в болница; фискален бон №091456 / 04.03.2020г. на стойност 8,40лв. за або фарма магне 3; Фискален бон №0008082 / 09.03.2020г. на стойност 10,00лв. за такса биологичен материал CRP; Фискален бон №0008079 / 09.03.2020г. на стойност 50,00лв. за първичен преглед – В; Фискален бон №077900 / 09.03.2020г. на стойност 8,48лв. за далацин ц капс; фискален бон №092407 / 14.03.2020г. на стойност 21,70лв. за тендивал емулгел; фискален бон №0009078 0031 / 14.05.2020г. на стойност 440.00лв. за суплазин 6 мл.; фискален бон №096790 / 15.05.2020г. на стойност 16,85лв. за витамин д лукс спрей 15мл.; фискален бон №0013657 / 23.06.2020г. на стойност 17,00лв. за патерици, бастуни, кан; фискален бон №0013659 / 23.06.2020г. на стойност 17,00лв. за патерици, бастуни, кан; фискален бон №013106 / 29.06.2020г. на стойност 20,00лв. за рехабилитираща лента; Фискален бон №0007194 / 07.07.2020г. на стойност 33,00лв. за рентгенография (малък филм - една проекция); фискален бон №102627 / 22.07.2020г. на стойност 7,38лв. за деанксит табл.; фискален бон №0015785 / 31.07.2020г. на стойност 5,00лв. за такса биологичен материал пикочна киселина; фискален бон №0015816/ 03.08.2020г. на стойност 31,00лв. за вторичен преглед от специалист; фискален бон №0016040/ 02.09.2020г. на стойност 50,00лв. за Първичен преглед – В; фискален бон №0008941/ 02.09.2020г. на стойност 33,00лв. за рентгенография (малък филм - една проекция); Фискален бон №0017555/ 02.09.2020г. на стойност 5,00лв. за такса биологичен материал пикочна киселина; фискален бон №0017724 0027 / 02.09.2020г. на стойност 28,50лв. за канадерм ментолка - 15,60лв. и етодин sg табл. - 12,90лв.; Фискален бон №0009514 от дата 25.09.2020г. на стойност 33,00лв. за рентгенография.

Ангажирани са от ищеца гласни доказателства, чрез разпит на свидетелката Симона Марианова Трифонова, която излага, че познава М.И. от 2009г., тъй като живее със сина й на семейни начала оттогава. Инцидентът се случил декември 2019г. Левият й крак в областта на коляното бил счупен и се наложила операция. М. психически не се чувствала добре. След операцията имало доста усложнения, поддържала температура, шевове те й фистулирали, също от психологическа гледна точка. След като се прибрала вкъщи, в рамките на 3-4 месеца викали частна линейка, тъй като тя изпадала в паника като някой й предложи да излезе, или за контролен преглед, за промиване на шевове. Не желала близките й да я пипат, искала оторизирано лице, тъй като изпивала жестоки болки. До тази година нямала надежда, че ще проходи. М., поради отсъствието на мъжа си, който бил моряк, се грижела за домакинството и сина си, стоически се опитвала винаги да предпази семейството си, да премълчи дадена болка, искала да работи, била дейна и енергична, но понесла ситуацията много тежко. Психически била много зле, рухнала. Свидетелката сочи, че към днешна дата М. все още няма увереност да проходи сама, не излиза навън сама, не оставя бастуна или патериците. На моменти през цялото време твърди, че усеща болка и дискомфорт, оплаква се постоянно. Помагат й за всичко, не могат да я оставят сама дори за няколко дни.

Съобразно приетото заключение на вещото лице Д.Г. по назначената съдебно-

медицинска експертиза /л.89-94/, във връзка с пътния инцидент, при пострадалата са констатирани следните травматични увреждания: травма на главата, без данни за мозъчна увреда и загуба на съзнание; травма на левите коляно и подбедрица – травматичен оток в областта на колянната става, фрактура на двете кости на подбедрицата, наложила оперативна интервенция с въвеждане на фиксиращи метални системи и последваща имобилизация на крайника за срок от 45 дни. Травмата на левия крайник е обусловила трайно затруднение в движенията за 4-5 месеца. Остатъчни нарушения могат да продължат значителен период, като някои от тях са налице и към настоящия момент. Пострадалата е на текущо амбулаторно наблюдение и предстои отстраняване на металната синтезна конструкция. На травмата на главата не е провеждано специфично лечение, не са възникнали усложнения. Вещото лице сочи, че поставената „заклучваща плака проксимална тибия“ е основен разход, който не се покрива от НЗОК. Вещото лице е описало представените от ищеца разходни документи и е посочило, че медикаментите, прегледите и изследванията са съотносими към травмата и третирането ѝ, както и средствата за придвижване и обслужване и проследяващите прегледи и рентгенографии. Соци, че към момента на изготвяне на заключението, във връзка с остатъчните нарушения в обема на движенията на крайника, предстои издаване на ТЕЛК решение.

Съгласно заключението на вещото лице Р.Г. по проведената съдебно-психологична експертиза /л.96-100/, след процесното ПТП, нервната система на освидетелстваната е останала нестабилна, с повишена тревожност и с лека към умерена депресивност. Изведените количествени резултати и качествено обработени преживявания, сочат на болезнено преживяване на факта, че личност, която е била активна, сега се възприема като инвалид, променя съществено своя начин на живот, самооценката и самочувствието си.

Приобщено е по делото и заключение по назначена съдебно-автотехническа експертиза /л.102-114/ на вещо лице Й.М., според което неспазването на предимството на пешеходката технически е довело до процесното ПТП. Пешеходката е имала видимост към автомобила и е можела да избегне удара единствено с изчакване спирането на автомобила спрямо знак „стоп“ с ясни намерения да я пропусне да пресече пътното платно по пешеходната пътека. В открито съдебно заседание вещото лице разяснява, че в момента на спиране, пешеходката е видяла, че автомобилът е спрял и е предприела пресичане, но автомобилът е потеглил и за времето на реакция на водача от потегляне до спиране, около 2 секунди, пешеходката е ударена. Вещото лице смята категорично, че автомобилът не е пропуснал пешеходката.

При така установените факти, съдът намира следното **от правна страна:**

Не се спори между страните в процеса, че е настъпило твърдяното в исковата молба пътнотранспортно произшествие и към датата на настъпването му е била налице валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към ЗД „Бул Инс“ АД за л.а. „***“ с рег. №***.

Безспорно водачът на лек автомобил л.а. „***” с рег. №*** е лице от кръга на изрично посочените в чл.477, ал.2 КЗ. Гражданската отговорност на виновния в случая водач на МПС за причинените от него неимуществени вреди на ищеца е покрита от задължителната застраховка "Гражданска отговорност" по сключения застрахователен договор.

Въз основа на влязлото в сила споразумение по НОХД 1346/2020г. по описа на РС – Варна, което съобразно чл.383, ал.1 НПК има последиците на влязла в сила присъда, и на основание чл.300 ГПК, настоящият съдебен състав, разглеждащ гражданските последици от деянието, достига до извод, че пътно-транспортното произшествие, като пряк резултат от което са настъпили телесни увреждания за М.И., е виновно и противоправно причинено от застрахования водач А.В.Ф..

По претенцията за обезщетение за неимуществени вреди:

Размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде определен по справедливост съобразно чл.52 ЗЗД, при съобразяване на конкретните, обективно съществуващи обстоятелства и причинени морални страдания и др. съгласно дадените задължителни указания с ППВС №4/1968г. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките – по-ниско.

Определяйки конкретният размер на обезщетението за неимуществени вреди, настоящият съдебен състав съобразява следните установени по делото факти: в резултат на произшествието М.И. е получила травма на глава без усложнения и остатъчни явления, както и травма на коляното и подбедрицата. Втората травма е наложила оперативна интервенция с въвеждане на фиксиращи метални системи с последваща имобилизация на крайника за срок от 45 дни и трайно затруднение на движенията за срок от 4-5 месеца. От амбулаторния лист за преглед от 02.09.2020г. е видно, че към тази дата, близо девет месеца след произшествието, все още е налице болезнено ограничение на ляво коляно и оток на ляв глезен. Лечението не е завършено, предстои отстраняване на металната конструкция. От заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза се установява и че понастоящем, година и половина след инцидента, са налице остатъчни нарушения, пострадалата накуцва и се придвижва с помощно средство – бастун, движението без което е възможно само на кратки разстояния, като причините за продължаващите неудобства се обясняват с фрактурирането едновременно на двете кости на подбедрицата и засягането на костна повърхност вътреставно. Тези остатъчни нарушения обуславят предстоящо издаване на решение на ТЕЛК. От ангажираните от ищеца гласни доказателства, чрез разпит на свидетелката С.Т., които съдът кредитира изцяло като логични, безпротиворечиви, съответстващи на останалите събрани по делото доказателства и базирани напълно на непосредствени впечатления, се доказва, че полученото травматично увреждане и

проведената операция са били последвани от усложнения /поддържана температура, фистули по шевове/, продължителни физически болки, дискомфорт, липса на стабилност в крака и до настоящия момент и необходимост от помощ и съдействие от близките в ежедневието.

Установи се по делото и че пътно-транспортното произшествие и физическото увреждане, са довели като пряк резултат и до психически страдания за ищцата. До този извод съдът достига кредитирайки неоспореното заключение на вещото лице Р.Г. и показанията на свидетелката С.Т.. Експертизата установява актуална нестабилност в нервната система, интровертна насоченост, тревожност в умерена степен, нарушения на съня, понижен фрустрационен толеранс, раздразнителна слабост, фиксация към здравето, превръщане на катастрофата в психотравмено събитие, депресивност в лека към умерена степен. Констатацията на вещото лице за болезнено преживяване на факта, че една личност, която е била активна, сега се възприема като инвалид, променя самочувствието и самооценката си, кореспондира на показанията на свидетелката С.Т.. Последната излага, че поради отсъствието заради професията на съпруга си, М.И. се е грижила за всичко у дома, била е дейна, енергична и опора на близките си, работела е активно и с желание, а след инцидента се е „отказала“, самочувствието ѝ не било добре, рухнала е, до тази година е нямала надежда, че ще проходи. Изложеното безспорно сочи, че ищцата е претърпяла и продължава да търпи вследствие на пътно-транспортното произшествие логична негативна промяна в психически и емоционален аспект, като същевременно съобразно заключението на психологическата експертиза, гореописаните състояния на психиката се проявяват в лека и умерена степен.

Отчитайки всички тези факти, икономическата конюнктура в страната, както и актуалната съдебна практика по размера на присъжданите обезщетения по сходни казуси, настоящият съдебен състав намира, че сумата в размер от 40 000лв. справедливо обезщетява претърпените от М. Т. ИГН. неимуществени вреди.

По претенцията за обезщетение за имуществени вреди:

От заключението на вещото лице по проведената съдебно-медицинска експертиза, неоспорено и в тази част, се установи, че разходите за „заклучваща плака проксимална тибия“, медикаменти, прегледи, изследвания и помощни средства са съотносими към травмата и свързани с третирането ѝ. От показанията на разпитаната свидетелка, се установи, че пострадалата се е нуждаела от професионална асистенция и транспорт при контролни прегледи, за промиване на шевове и др. с оглед усложненията и болките, които е изпитвала, а и тези разходи са направени в рамките на възстановителния период, даден от вещото лице. С оглед изложеното, доказано направените с представените и описани по-горе документи – фактури и фискални бонове, разходи в общ размер от 3035.31лв. са били във връзка с проведеното лечение и са били необходими и са способствали за възстановяване на ищцата. По този начин, предявеният иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди

е доказан по основание и в предявения размер от 3035лв.

По възражението за съпричиняване:

Не се подкрепи с доказателства направеното от ответника възражение по чл.51, ал.2 ЗЗД за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца. Напротив, от неоспореното заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира в цялост като обективно и компетентно дадено, се установи по категоричен начин, че единствената причина за настъпване на пътно-транспортното произшествие, е неспазването на предимството на пешеходката от застрахования автомобил. Видно е от изслушването на вещото лице в съдебно заседание, че пешеходката е възприела, че автомобилът е спрял и едва тогава е предприела пресичане, но автомобилът е потеглил отново. В този смисъл, включително при съобразяване на т.6а ТР 2/22.12.2016г. ОСНК на ВКС, съдът намира, че ищцата не е нарушила чл.32, ал.2, чл.113 и чл.114 ЗДвП, тъй като е предприела пресичане след като е възприела спирането на автомобила на знак „Стоп“ и преди пешеходната пътека, т.е. съобщила е поведението си с приближаващото превозно средство преди да навлезе в платното. Няма и данни да е удължила ненужно пътя и времето за пресичане, което да е допринесло за удара. Липсват доказателства и за нарушаване на визираните от чл.114 ЗДвП забрани.

С оглед гореизложеното, липсва основание за намаляване на определените обезщетения по реда на чл.51, ал.2 ЗЗД.

Така мотивиран, настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде уважен до размер от 40 000лв. и отхвърлен за разликата над тази сума до предявения размер от 50 000лв. Предявеният иск за обезщетение за претърпени имуществени вреди следва да бъде уважен в предявения размер от 3035лв. Съобразно отправеното искане, обезщетенията следва да бъдат присъдени ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане.

По акцесорната претенция за обезщетение за забава:

Спорен е началният момент, от който следва да бъде присъдено обезщетение за забава с оглед приложимата правна уредба. По този въпрос е налице разяснение в определение №291/27.05.2021г. по т.д. 1343/2020г. на ВКС, II т.о. и в решение №128/04.02.2020г. по т.д. №2466/2018г. на ВКС, I т.о. В последното е посочено, че спрямо договорите за застраховка на гражданската отговорност са предвидени специални правила, съобразно които застрахователят се задължава: на осн. чл.429, ал.1, т.1 КЗ - да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от последния на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие, а на осн. чл.429, ал.1, т.2 КЗ – да покрие отговорността на застрахования за

неизпълнение на негово договорно задължение. И в двата случая изрично чл.429, ал.2, т.2 КЗ предвижда, че в застрахователното обезщетение се включват и лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл.429, ал.3 КЗ. Следователно, от една страна отговорността на застрахователя спрямо увреденото лице е функционално обусловена от отговорността на застрахования, включително и по отношение на лихвите за забава, които последният дължи на увредения. От друга страна, за разлика от КЗ /отм./, новият КЗ /в сила от 01.01.2016г./, в чл.429, ал.3, изр.2 КЗ изрично лимитира включените в застрахователното обезщетение, а оттам и в застрахователната сума, лихви за забава като ги ограничава до тези, които текат от момента на по-ранната от следните дати: датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования на осн. чл.430, ал.1, т.2 КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на претенцията на увредения пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение, но не и от датата на настъпване на застрахователното събитие. След предявяване на претенцията по чл.498 КЗ, за застрахователя е налице нормативно предвиден срок за произнасяне по чл.496 КЗ, като произнасянето и неизплащането в срок на застрахователно обезщетение е свързано с: 1/ изпадане на застрахователя в забава – чл.497, ал.1, т.1 и т.2 КЗ, в който случай той дължи лихва за собствената си забава, и 2/ с възможност увреденото лице да предяви пряк иск срещу застрахователя в съда на осн. чл.498, ал.3 вр. чл.432, ал.1 КЗ. В хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка «Гражданска отговорност», в застрахователната сума по чл.429 КЗ /в сила от 01.01.2016г./ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не и от момента на увреждането.

В процесния случай ищецът въпреки дадените му указания по чл.146, ал.2 ГПК не е ангажирал доказателства, от които да се установи дали и кога виновният водач е уведомил застрахователя за настъпилото ПТП. Най-ранният установен от доказателствата по делото момент на уведомяване на ответното дружество, е моментът на отправяне на застрахователна претенция от обезщетението за забава към увреденото лице М.И. – 04.08.2020г., което уведомяване не е оспорено от ответника. От представената разписка за доставяне на пратката до ответника, е видно, че същата е доставена и получена след стандартно работно време на 04.08.2020г., поради което настоящият съдебен състав намира, че обезщетението за забава върху претендираното обезщетение за неимуществени вреди, е дължимо от следващия деня на уведомяването – 05.08.2020г., от който момент следва да бъде присъдено, а претенцията за обезщетение за забава за периода 12.12.2019г. до 04.08.2020г. - отхвърлена.

Върху обезщетението за имуществени вреди се претендира законна лихва, считано от 25.09.2020г., която дата е по - късна от началната дата, от която застрахователят отговаря за плащане на обезщетение за забавата на делинквентата – 05.08.2020г. и е дата, следваща

извършването на твърдяните разходи, поради което тази акцесорна претенция за обезщетяване на вреди от забава подлежи на уважаване за целия период, за който се претендира.

Следва да се посочи и че съдът не приема аргументите на ответника за освобождаване от забава поради непосочване на банкова сметка при предявяване на застрахователната претенция, доколкото няма данни дружеството да е отказало изплащането на обезщетение на това основание. В действителност липсват данни за произнасяне изобщо по отправената застрахователна претенция и е видно от наведените в настоящото производство възражения, че претенцията не е удовлетворена поради оспорването ѝ от застрахователя по размер.

По разноските в процеса:

С оглед изхода на спора, отправеното своевременно искане и представените доказателства, и на основание чл.78, ал.1 ГПК, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение съразмерно с уважената част от исковите в размер от 2434.34лв. Съдът намира за неоснователно направеното от ответната страна възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което е договорено в общ размер от 3000лв. Минималният еднократен размер на възнаграждението съобразно материалния интерес по делото по чл.7, ал.2 от Наредба 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения възлиза на 2121лв., поради което претендираният общ размер на възнаграждението от 3000лв. не се явява прекомерен спрямо фактическата и правна сложност на делото.

Съразмерно с отхвърлената част от исковите, ищецът следва на осн. чл.78, ал.3 ГПК да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 565.66лв., представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение и депозит за автотехническа експертиза.

На осн. чл.78, ал.6 ГПК, ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати съразмерно с уважената част от исковите сумата от 2127.12лв. в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Варна, от която 1721.40лв. представляваща дължимата държавна такса и 405.72лв. заплатени от бюджета депозити за съдебно-медицинска и съдебно-психологична експертизи.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Джеймс Баучер 87, да заплати на М. Т. ИГН., ЕГН *****, с адрес ***, сумата от 40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/ обезщетение за претърпени неимуществени вреди – травматични увреждания, болки и страдания, ведно със законната лихва, считано

от **05.08.2020г.** до окончателното изплащане, както и сумата от **3 035 лв.** /три хиляди и тридесет и пет лева/ обезщетение за **имуществени вреди**, изразяващи се в разходи, направени за лечение и възстановяване в периода 16.12.2019г. до 25.09.2020г., **ведно със законната лихва, считано от 25.09.2020г.**, до окончателното изплащане, всички вреди претърпени в резултат на пътно-транспортно произшествие, настъпило в гр. Варна на 12.12.2019г. по вина на водача А.В.Ф., ЕГН ****, управлявала л.а. „****” с рег. №***, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗД „Бул Инс” АД, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за заплащане на обезщетение за претърпени **неимуществени вреди** за **разликата над присъдените 40 000 лв.** /четиридесет хиляди лева/ **до предявения размер от 50 000 лв.** /петдесет хиляди лева/, както и иска за заплащане на **обезщетение за забава** върху обезщетението за неимуществени вреди за периода 12.12.2019г. до 04.08.2020г. , **на основание чл.432, ал.1 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Джеймс Баучер 87, **да заплати на М. Т. ИГН.,** ЕГН *****, с адрес ***, сумата от **2 434.34 лв.** /две хиляди четиристотин тридесет и четири лева и тридесет и четири стотинки/, представляваща сторени по делото разноски, **на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

Присъдените суми могат да бъдат заплатени от ответника в полза на ищеца по следната, посочена на л.38 от делото банкова сметка с титуляр М. Т. ИГН.: *****.

ОСЪЖДА М. Т. ИГН., ЕГН *****, с адрес *** **да заплати на „Бул Инс” АД,** ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Джеймс Баучер 87, сумата от **565.66лв.** /петстотин шестдесет и пет лева и шестдесет и шест стотинки/, представляваща сторени по делото разноски, **на основание чл.78, ал.3 ГПК.**

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Джеймс Баучер 87, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – Варна, сумата от **2 127.12 лв.** /две хиляди сто двадесет и седем лева и дванадесет стотинки/, представляваща дължими за производството такси и разноски, **на основание чл.78, ал.6 ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____